

lig, og et af de budskaber, der var fuldstændig entydigt, var, at man skulle have fjernet nogle af alle gebyrerne, men så sandelig også nogle af alle de offentlige afgifter.

Første gang vi opdagede, at man i hvert fald ikke i Skatteministeriet har læst den rapport, var under behandlingen af pinsepakken. Med pinsepakken indførte man straks en masse ekstra stempelafgifter osv., fordi man skulle bruge dem til finansiering, vel vidende at det gik direkte imod de anbefalinger, der var afgivet af Erhvervsministeriet.

Nu skal man jo ikke skælde en minister, som kommer til besindelse, ud, og derfor glædede vi os også under førstebehandlingen over, at L 25 var blevet fremsat, for her lempede man igen nogle af stempelafgifterne og tinglysningsafgifterne. Men det varede jo ikke ret længe, for lige så snart skatteministeren igen fik mangel på penge, kom han med et ændringsforslag, som lige pludselig skal indføres i lovforslaget, og som betyder, at man igen giver begrænsninger for borgernes muligheder for frit at flytte og frit at vælge.

Så kan man selvfølgelig sige: Ja, ja, men den afgift til staten betyder jo ikke noget i den store helhed. Jo, det gør den lige præcis, for med den lave rente, vi heldigvis fortsat har, og med den konkurrence, der heldigvis er i den finansielle sektor, kommer lige præcis statsafgifterne til at fremstå som noget, der er ekstraordinært kostbart og dyrt i forbindelse med, at man tilrettelægger f.eks. sin boligøkonomi og andet. Derfor er det mig en gåde, at skatteministeren har stillet ændringsforslaget.

Den eneste forklaring, der kan være på det, er, at skatteministeren har fået et lodret påbud fra Finansministeriet om at skaffe nogle penge.

Der er intet sagligt belæg for det. Der er tværtimod belæg for, at man lader være med at forhøje disse stempelafgifter, og skulle skatteministeren være i tvivl, ved jeg, at han selv går ind for det i sin bog.

Der er nogle andre, der også har skrevet en bog, og den ville skatteministeren med stor fornøjelse kunne læse. Den hedder »Boligrapporten«, den er udgivet af Erhvervsministeriet i 1997, og her er der adskillige siders argumentation for, at dette ændringsforslag ikke bør vedtages. Derfor ville det jo være dejligt, hvis skatteministeren ville gå herop og trække ændringsforslaget tilbage, så vi slipper for at lave yderligere skader på finansieringen af boligområdet.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg tvivler lidt på, om de ordførere, vi har lyttet til, overhovedet har helt styr på, hvad det er, de udtaler sig om.

Jeg undrer mig lidt over hr. Kristian Jensen, der mente at kunne se, at den formulering, som nu bliver ændret, får den konsekvens – i og med at årsagen til fremsættelsen af lovforslaget helt angiveligt er, at der var sket en fejl, der betød, at den aftale, der blev indgået med Kristeligt Folkeparti om nogle fritagelser, ikke fuldt ud levede op til det, vi havde aftalt. Derfor skrev jeg i sagens natur, så snart jeg opdagede det, hen over sommeren til hr. Flemming Kofod-Svendsen og gav tilsagn om, at der omgående ved samlingens start ville komme et lovforslag.

Der var også et par andre, mindre ting, som blev påpeget, herunder at såfremt en person skiftede adresse eller f.eks. indgik ægteskab og fik et nyt navn, kunne konsekvensen af den lov, som blev vedtaget i foråret, blive, at man skulle betale en tingslysningsafgift for det. Det var ikke tilsigtet, og derfor kom der en justering ind. Denne justering fik så en formulering, der betød, at man lukkede 100 mio. kr. ud af kassen, og jeg vil sige, at hvis det er sådan, at hr. Kristian Jensen gennemskuede det ved førstebehandlingen, var det ikke fair, at han ikke sagde det.

Det er i øvrigt underligt, at man stiller sig op og agerer, som man gør nu, og jeg synes også, det er underligt, at man påberåber sig Finansrådet, i og med at den stempelafgiftslov, vi vedtog i foråret, havde sin baggrund i et meget omfattende udvalgsarbejde med en lang række eksterne repræsentanter, også fra Finansrådet, og at det, vi skal tage stilling til her, er noget, der foreligger en enig indstilling fra det pågældende udvalg om – altså også fra Finansrådets repræsentant i det pågældende udvalg.

Hr. Kim Behnke fremstiller det, som om det skal være svært at skifte pengeinstitut. Virkningen af den reform, vi vedtog i foråret, og som får virkning fra den 1. januar, er, at alt, hvad der hedder gældsbrevsstempling, forsvinder, og det betyder, at som hovedregel vil der ikke være stempelafgift efter den 1. januar, når man indfinder sig i sin bank og skal optage et lån. Derfor er der heller ingen tvivl om, at der i banksektoren er en ganske stor glæde og tilfredshed over den lovgivning, vi fik vedtaget.

Opgaven var at lave reform og omlægning inden for en provenuneutral ramme, og derfor